

O zaman şu gerçek ortaya çıkıyor. Ne tek başına yalnız düşün
(içinde tekrar da olan info-estetikte redundance bu ifadeye yakın)
ne detekbaşına özgünlük veya orijinallik.

Bu görüşe temel oluşturan bir görüşü bildirginin estetiğinden
çıkartalım:

"İnsan bildiriğindeki temel olan ana fikrin ve estetik algılamasının
temel taşı soyulan önet kavramının şu olduğu ortaya çıkmıştır:
İnsanı en rasyonel olarak etkileyen bildiri veya iletişim elemanlarının
bildiriler arasında olagan (güncellik)le özgünlük, orijinallik arasında
doğru bir denge kurulduğu zaman gerçekleştirildiğini bize göstermektedir.
İnsan olaganlığın diyalektiği de denir."

Bu görüşü, bir an için biraz geriye dönüp yirminci asrın ilk yarısında
oldukça geçerli olan ve gestalt kuramının etkisinde ortaya çıkan
"İçin işlevi iler" görüşü bu gün için kısıtlanmıştır. Özgünlük ve
çesitlilik işlevle diyalektik bir işbirliği içinde önem kazanmaktadır.
Düzen işlev, uyum ve simetri çesitlemeleri 20. asır sanatına Gestalt
kuramının önemli bir katkısıdır. Gestalt kuramcılarında Koffka 1940
"Görsel algılama denge ve simetriye doğu bir eğilimle "sanatsel eğilim"
arasında paralellikler olduğunu ileri sürer. Daha kapsamlı özetlererek
Gestalt okulu estetiğe iki adet son derece özgün ve verimli görüş
getirmiştir. Bunlardan bir tanesi "physiognomias" görüşüdür. Bu görüşe
göre dış dünyadaki canlı ve cansız nesnelerle insanın içsel duygu ve
süreçleri arasında bazı paralellikler vardır. İkinci önemli Gestalt gö-
rüşü de "iyi biçim kavramı" görüşüdür. Biçimlerin (nesnelerin) tek
başına durması, durması ve onları algılayan insan beyninin ve
görsel merkezlerinin kötüden iyiye gitme eğiliminde olması gibi görüşler
gestalt deneylerinin plastik sanatları etkileyen önemli öğeleridir.
Bu gün insan beyin yapısıyla ilgili gelişmeler otuz sene önceki gestalt
hipotezlerine açık tutacak niteliktedir.